

A – 19^e zondag – 8/9 augustus 2020 – Sint-Pieter + OLV
1 Kon 19,9a.11-13a; Rom 9,1-5; Mt 14,22-33 (stilte / storm op het meer)

God is er ook nog

*Bedreigen ons noodweer of storm op ons baan,
is 't scheepj' onzer ziel in gevaar te vergaan.
Bedaar, o Maria, de storm op uw beê,
stort hoop ons in 't harte, o Sterre der Zee.*

U kent het allemaal, dit couplet uit het lied O reinste der schepselen, dat in de Onze Lieve Vrouwekerk bij elke gelegenheid wordt gezongen.

Wat in dit couplet vertolkt wordt, beleven wij ook wel eens in ons leven. Als het onrustig is, als er om ons heen allerlei dingen gebeuren die ons bang maken.

Net als het lied O reinste der schepselen spreekt ook het Evangelie van vandaag over een boot die in harde wind terecht komt, harde tegenwind.

Dat zijn al die stormen in ons leven. Al die momenten dat we tegen de stroom moeten roeien, tegen de storm moeten vechten, dat we ons soms wel eens afvragen of we het wel gaan redden. En dat we ons dan wel eens afvragen waar God is. Ja, altijd weer die “afwezige God”... Als je Hem nodig hebt, is Hij er niet. En ook Jezus is er niet, wanneer de boot van de leerlingen in harde tegenwind terecht komt.

Het is overigens heel opmerkelijk dat Jezus de leerlingen uitdrukkelijk op de boot alléén wegstuurt. Zelf gaat Hij niet mee. Hij geeft de leerlingen de volle verantwoordelijkheid. Ja, dat geldt eigenlijk ook altijd voor ons. God heeft ons allemaal de volle verantwoordelijkheid gegeven voor ons leven.

Wanneer Jezus de leerlingen geeft weggestuurd, neemt Hij afscheid van de menigte, en gaat dan een eenzame berg op om te bidden. Een hele nacht bidden. In volledige stilte. In stilte en eenzaamheid. “Pas wanneer wij urenlang in stilte geluisterd hebben”, zo schreef zuster Theresia-Benedicta van het Kruis (Edith Stein), die wij in de Kerk ook vandaag (9 augustus) herdenken, “Pas wanneer wij urenlang in stilte geluisterd hebben, het woord van God in ons hebben laten werken, pas dan kunnen wij God loven in gebed en in arbeid? [...] Daarom hebben wij momenten nodig van stilte en eenzaamheid”.

God is te vinden in de stilte, zo hoorden we ook in de eerste lezing, de ervaring van de profeet Eliah. God was “in het ruizen van een zachte bries”. Jezus is ook te vinden in de stilte van gebed en meditatie.

Maar Jezus is óók te vinden in de storm, de wind en de regen. Want, wat een contrast met het vervolg van de Evangelietekst van vandaag, de boot met de leerlingen in de storm op het water. Bang zijn ze. Jezus heeft ze helemaal alleen met de boot op reis gestuurd, maar zodra het spannend wordt, kunnen ze hun verantwoordelijkheid niet aan. Pas als Jezus komt, zijn ze gerustgesteld.

“Weest niet zo bang”, zegt Jezus dan. Dat zegt Hij ook tot ons. En niet alleen vandaag. “Weest niet zo bang”, je kunt het, je kunt het best, heb vertrouwen in jezelf. Twijfel niet aan jezelf.

Dat moeten wij elkaar ook zeggen. Weest niet bang. Je kunt het. Heb vertrouwen. God is er ook nog.

Kijk maar naar wat Petrus vandaag doet. In het volste vertrouwen loopt hij over het water naar Jezus toe. Maar dan begint hij te twijfelen. Ja, en dan zakt hij door het water, en Jezus moet hem de hand geven, zodat hij niet verdrinkt.

Nu weten wij het. Wat er ook gebeurt in ons leven, hoe erg het soms ook kan zijn, welke tegenslag er ook kan zijn, heb vertrouwen. God is er ook nog.

Régis de la Haye, diaken